

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7745/2552

บริษัทมิตรแท้ประกันภัย จำกัดโจทก์ บริษัทโรงพยาบาลศิวเวช จำกัด กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 237, ป.วิ.อ. มาตรา 226, ป.วิ.อ. มาตรา 226/5, ป.วิ.อ. มาตรา 195, พ.ร.บ.สถานพยาบาล พ.ศ. 2541 มาตรา 73, พ.ร.บ.สถานพยาบาล พ.ศ. 2541 มาตรา 74, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 86, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 269, ป.อ. มาตรา 341, พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2535 มาตรา 45

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้คำเบิกความของพยานโจทก์ในชั้นได้สวนมูลฟ้อง ซึ่งศาลต้องบันทึกไว้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 237 วรรคหนึ่ง เป็นพยานเอกสารอย่างหนึ่งซึ่งน่าจะพิสูจน์ได้ว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดหรือบริสุทธิ์ โจทก์จึงชอบที่จะอ้างเป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 226 แต่การที่ศาลชั้นต้นไม่นำบันทึกคำเบิกความของ ว. ผู้รับมอบอำนาจจากโจทก์ และจำสืบตำรวจ ส. ผู้ได้รับบาดเจ็บ พยานโจทก์ในชั้นได้สวนมูลฟ้องมารับฟังประกอบการวินิจฉัยว่าจำเลยทั้งสองกระทำความผิดหรือไม่นั้นข้อเท็จจริงได้ความว่า ในการสืบพยานโจทก์ในชั้นพิจารณา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ดสืบ ว. และจำสืบตำรวจ ส. พยานโจทก์ เนื่องจากความผิดของโจทก์ที่ละเลยเพิกเฉยไม่เอาใจใส่ในการส่งหมายเรียกให้พยานหรือนำพยานมาศาล จึงไม่ใช่กรณีมีเหตุจำเป็นหรือเหตุอันสมควรที่ศาลอาจรับฟังบันทึกคำเบิกความของ ว. และจำสืบตำรวจ ส. ในชั้นได้สวนมูลฟ้อง ประกอบพยานหลักฐานอื่นในชั้นพิจารณาได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 226/5 ที่แก้ไขใหม่ในระหว่าง การพิจารณาของศาลอุทธรณ์ภาค 1 ดังนั้น แม้จะย้อนสำนวนให้ศาลชั้นต้นพิพากษาใหม่ตาม คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ศาลชั้นต้นก็ไม่อาจนำบันทึกคำเบิกความของพยานโจทก์ทั้งสอง ปากในชั้นได้สวนมูลฟ้องนั้นมารับฟังประกอบการวินิจฉัยชี้ขาดคดีได้ตามบทบัญญัติดังกล่าว ปัญหาข้อนี้เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกายกขึ้นวินิจฉัยเองได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 โจทก์ฟ้อง ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติ สถานพยาบาล พ.ศ.2541 มาตรา 73 , 74 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 , 86 , 90 , 91, 269 , 341 พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.2535 มาตรา 45 ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้อง แล้ว เห็นว่า คดีมีมูลเฉพาะข้อหาความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 269 ให้ประทับฟ้อง

คำพิพากษา

ส่วนข้อหาอื่นให้ยกฟ้อง จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 วินิจฉัยว่า คำเบิกความของพยานในชั้นได้สวนมูลฟ้อง โจทก์ชอบที่จะอ้างเป็น พยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 226 ที่ ศาลชั้นต้นไม่รับฟังคำเบิกความพยานโจทก์ในชั้นได้สวนมูลฟ้องประกอบการวินิจฉัยคดี จึงไม่ชอบ พิพากษายกคำพิพากษาศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นพิพากษาใหม่ตามรูปคดี จำเลยทั้งสองฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "จำเลยทั้งสองฎีกาว่า ศาลชั้นต้นใช้ดุลพินิจวินิจฉัยคำเบิกความของพยานโจทก์ ในชั้นได้สวนมูลฟ้องประกอบการวินิจฉัยคดีแล้ว การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลชั้นต้น ชอบด้วยกฎหมาย ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ชอบที่จะพิจารณาพิพากษาคดีไปโดยไม่ต้องย้อนสำนวนไป ให้ศาลชั้นต้นพิจารณาพิพากษาใหม่ เห็นว่า แม้คำเบิกความของพยานโจทก์ในชั้นได้สวนมูลฟ้อง

ซึ่งศาลต้องบันทึกไว้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 237 วรรคหนึ่ง เป็นพยานเอกสารอย่างหนึ่งซึ่งน่าจะพิสูจน์ได้ว่า จำเลยทั้งสองมีผิดหรือบริสุทธิ์ โจทก์จึงชอบที่จะอ้างเป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 226 ดังที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 วินิจฉัยก็ตาม แต่การที่ศาลชั้นต้นไม่นำบันทึกคำเบิกความของนางสาววิลา มา ผู้รับมอบอำนาจจากโจทก์ และจำสืบตำรวจสุธีร์หรือธนยศ ผู้ได้รับบาดเจ็บ พยานโจทก์ในชั้นไต่สวนมูลฟ้องมารับฟังประกอบกรณีวินิจฉัยว่าจำเลยทั้งสองกระทำความผิดหรือไม่ นั้นข้อเท็จจริงได้ความว่า ในการสืบพยานโจทก์ในชั้นพิจารณา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ดลสืบนางสาววิมาลาและจำสืบตำรวจสุธีร์หรือธนยศ พยานโจทก์ เนื่องจากความผิดของโจทก์ที่ละเลยเพิกเฉยไม่เอาใจใส่ในการส่งหมายเรียกให้พยานหรือนำพยานมาศาล จึงไม่ใช่กรณีมีเหตุจำเป็นหรือเหตุอันสมควร ที่ศาลอาจรับฟังบันทึกคำเบิกความของนางสาววิมาลาและจำสืบตำรวจสุธีร์หรือธนยศในชั้นไต่สวนมูลฟ้องประกอบพยานหลักฐานอื่นในชั้นพิจารณาได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 226/5 ที่แก้ไขใหม่ในระหว่างพิจารณาของศาลอุทธรณ์ภาค 1 ดังนั้น แม้จะย่อนสำนวนให้ศาลชั้นต้นพิพากษาใหม่ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ศาลชั้นต้นก็ไม่อาจนำบันทึกคำเบิกความของพยานโจทก์ทั้งสองปากในชั้นไต่สวนมูลฟ้องนั้นมารับฟังประกอบการวินิจฉัยชี้ขาดคดีได้ตามบทบัญญัติดังกล่าว ปัญหาข้อนี้เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกายกขึ้นวินิจฉัยเองได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ยกคำพิพากษาศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นพิพากษาใหม่ ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย กรณีไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยฎีกาของจำเลยทั้งสอง"พิพากษายกคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค 1 ให้บังคับตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้น

องค์คณะ

สุวัฒน์ วรรณะหทัย · วรพจน์ วิไลชนม์ · อนันต์ ชุมวิสูตร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/7745/2552>